ความพึงพอใจ

﴿القناعة﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : นะอีม วงศ์เสงี่ยม

ผู้ตรวจทาน : ฟัยซอล อับดุลฮาดีย์

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿القناعة﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: نعيم وونج سغيام

مراجعة: فيصل عبد الهادي

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ความพึงพอใจ

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ การขอพรและความสันติสุขจงมีแด่เราะสูลของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณตนว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและเราะสูลของพระองค์

คุณลักษณะหนึ่งที่น่าสรรเสริญซึ่งอัลลอฮฺและเราะสูลของพระองค์ส่งเสริมให้มีคือ "ความพึงพอใจ"

อัร-รอฆิบ กล่าวว่า : ความพึงพอใจคือการเพียงพอเพียงน้อยนิดจากบรรดาวัตถุหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีความจำเป็น[1]

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿ وَلَا تَتَمَنَّوۡاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبُواْۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبۡنَۚ وَسۡـَٔلُواْ ٱللَّهَ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٣٢ ﴾

ความว่า: และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกนางได้ขวนขวายไว้ และพวกเจ้าจงขอต่ออัลลอฮฺเถิด จากความกรุณาของพระองค์แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง"[2]

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสอีกว่า :

﴿ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧ ﴾

ความว่า: ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดีและแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้"[3]

---

[1] มุอฺญัม มุฟรอดาต อัลฟาซิลกุรอาน, หน้า 429

[2] สูเราะฮฺ อัน-นิสาอ์, อายะฮฺที่ 32

[3] สูเราะฮฺ อัน-นะหฺลุ, อายะฮฺที่ 97

อะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า : “ชีวิตที่ดีคือชีวิตที่มีความพึงพอใจ”[1]

รายงานจากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ»

ความว่า: ความร่ำรวยไม่ใช่การมีทรัพย์สินอย่างมากมาย แต่ความร่ำรวยคือความพึงพอใจ[2]

ทรัพย์สินคือวัตถุบนโลกบนดุนยา และความหมายของหะดีษคือ : ความร่ำรวยที่ถูกสรรเสริญคือความร่ำรวยทางจิตใจ ความอิ่มเอิบใจ มีความโลภน้อย ไม่ใช่การมีทรัพย์มากพร้อมกับความปรารถนาอยากได้เพิ่มเติม เพราะคนที่ต้องการเพิ่มเติมย่อมไม่พอใจกับสิ่งที่ตนมีอยู่ดังนั้นจึงไม่ใช่คนที่มีความร่ำรวย

รายงานจากอับดุลลอฮฺ อิบนุ อัมรฺ อิบนุลอาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ، وَرُزِقَ كَفَافًا، وَقَنَّعَهُ اللهُ بِمَا آتَاهُ»

ความว่า: ผู้ที่เข้ารับอิสลาม ผู้ได้รับปัจจัยยังชีพอย่างพอเพียง และผู้ที่อัลลอฮฺให้เขาพอใจต่อสิ่งที่พระองค์ประทานให้ย่อมได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน[3]

รายงานจากอุบัยดุลลอฮฺ อิบนุ มุหฺซิน อัล-คอฏอมียฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า :

«مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ، مُعَافًى فِي جَسَدِهِ، عِنْدَهُ قُوتُ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا»

ความว่า: ใครในหมู่พวกท่านที่เช้าขึ้นมาเป็นผู้ศรัทธาในหมู่ชนของเขา มีร่างกายที่สมบูรณ์ มีอาหารกินของวันนี้ ดังกล่าวนั้นประหนึ่งว่าเขาได้ครอบครองโลกดุนยาแล้ว[4]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แนะนำผู้ศรัทธาให้มองดูบุคคลที่ต่ำกว่าตนจนกระทั่งรู้สึกถึงความโปรดปรานอันมากมายของอัลลอฮฺที่ประทานให้แก่เรา

รายงานจากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

---

[1] ตัฟซีร อิบนิ กะษีร, เล่ม 2 หน้า 585

[2] เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรียฺ, (4/182) เลขที่ 6446, เศาะฮีหฺ มุสลิม (2/726) เลขที่ 1051

[3] เศาะฮีหฺ มุสลิม (2/730) เลขที่ 1054

[4] สุนัน อัต-ติรมีซียฺ (4/547) เลขที่ 2346

«انْظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلاَ تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لاَ تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللهِ»

ความว่า: พวกท่านจงมองดูบุคคลที่ต่ำกว่าพวกท่าน อย่าได้ดูผู้ที่อยู่เหนือกว่า มันเป็นสิ่งที่สมควรมากกว่า ในการที่พวกท่านจะไม่ดูถูกความโปรดปรานของอัลลอฮฺ[1]

อิบนุ ญะรีรฺและคนอื่นๆ กล่าวว่า : นี่คือหะดีษที่รวมเอาความดีไว้ทุกประการเพราะมนุษย์เมื่อเห็นผู้ที่มีความประเสริฐเหนือกว่าตนในเรื่องของโลกนี้จิตใจย่อมปรารถนาต่อสิ่งนั้น โดยมองว่าความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่ตนเองมีอยู่นั้นน้อย ต้องการได้เพิ่มเติมเพื่อบรรลุสู่สิ่งนั้นหรือได้รับสิ่งที่ใกล้เคียงกัน นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในหมู่ผู้คนทั่วไป แต่หากเขามองดูผู้ที่ต่ำกว่าตนในเรื่องของโลกนี้ ความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อเขาย่อมปรากฏชัดขึ้นทำให้เขาขอบคุณต่อความโปรดปรานนั้น นอบน้อมและทำความดีเพื่อพระองค์[2]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือบุคคลที่มีความพึงพอใจและสมถะในเรื่องราวของโลกนี้มากที่สุด รายงานจากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา นางเคยกล่าวแก่อุรวะฮฺ ลูกชายของพี่สาวนาง ว่า : “พวกเรามองดูจันทร์เสี้ยวกัน 3 ครั้งใน 2 เดือน ไม่มีไฟจุดขึ้นที่บ้านของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมเลย ฉัน (อุรวะฮฺ) จึงถามว่า : ท่านนบีอยู่กับพวกท่านอย่างไร? นางกล่าวว่า : อัล-อัสวะดาน (อินทผลัมกับน้ำ) นอกจากท่านเราะสูลนั้นมีเพื่อนบ้านเป็นชาวอันซอรพวกเขามีอูฐที่ให้นม พวกเขาจะนำเอา(น้ำนมอูฐ) จากบ้านพวกเขามาให้กับท่านเราะสูล แล้วท่านเราะสูลก็ให้พวกเราดื่มมัน”[3]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยขอต่ออัลลอฮฺให้พระองค์ทำให้ปัจจัยยังชีพของท่านเป็นที่พอเพียง กล่าวคือ เท่ากับปริมาณที่ต้องการ

รายงานจากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมเคยกล่าวว่า :

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتاً»

ความว่า: โอ้อัลลอฮฺได้โปรดให้ปัจจัยยังชีพของครอบครัวมุฮัมมัดเป็นเพียงอาหารมื้อหลัก[4]

เหล่าเศาะหาบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ได้ยึดเอาแนวทางอันทรงเกียรตินี้ของท่านนบี รายงานจากอะนัส อิบนุมาลิก กล่าวว่า : ซัลมานได้แสดงอาการเจ็บปวดออกมา สะอฺดฺจึงไปเยี่ยมเขาเห็นเขากำลังร้องไห้ สะอัดจึงเอ่ยถามซัลมานว่า : ท่านร้องไห้ทำไม? ท่านไม่เคยอยู่ร่วมกับท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อย่างนั้นหรือ? ท่านไม่เคย..? ท่านไม่เคย..หรือ?

---

1 เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรียฺ (4/189) เลขที่ 6490, เศาะฮีหฺ มุสลิม (4/2275) เลขที่ 2963

2 เศาะฮีหฺ มุสลิม ชัรหุนนะวะวียฺ (97/6)

3 เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรียฺ (4/184) เลขที่ 6459, เศาะฮีหฺ มุสลิม (4/2283) เลขที่ 2972

4 สุนัน อิบนิ มาญะฮฺ (2/1410) เลขที่ 4217

ซัลมานจึงกล่าวว่า : ฉันไม่เคยร้องไห้เพราะสองประการ ฉันไม่เคยร้องไห้เพราะรัก(การมีชีวิตอยู่บน)โลกนี้ และไม่เคยร้องไห้เพราะรังเกียจโลกหน้า ทว่าท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยสัญญาไว้กับพวกเราแต่ฉันเห็นว่าตัวเองเป็นคนที่ละเมิด(สัญญา)

สะอัดกล่าวว่า : ท่านนบีเคยสัญญาอะไรไว้กับท่านหรือ?

ซัลมานตอบว่า : ท่านนบีสัญญากับฉันว่าแท้จริงเพียงแค่เสบียงของผู้ขับขี่พาหนะคนเดียวก็เพียงพอแล้วสำหรับคนใดในหมู่พวกท่าน ษาบิตกล่าวว่า : พวกเขาได้นับมรดกที่ซัลมานทิ้งไว้ (หลังจากที่ซัลมานเสียชีวิต) ปรากฏว่ามีเพียงยี่สิบกว่าดิรฮัมเท่านั้น”[1]

อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า : “ความละโมบนั้นคือความยากจน การหมดหวังคือความร่ำรวย แท้จริงแล้วใครที่หมดหวังจากสิ่งที่อยู่ในกรรมสิทธิ์ของคนอื่นเขายอมเพียงพอ (ไม่ต้องการ) จากพวกเขา”[2]

ความพึงพอใจคือคลังทรัพย์อันยิ่งใหญ่ เป็นสัญลักษณ์หนึ่งจากสัญลักษณ์แห่งความยำเกรง ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “ความพึงพอใจคือคลังที่ไม่มีวันเสียหาย”

อะลี อิบนุ อบีฏอลิบ กล่าวว่า : “ความยำเกรง คือความเกรงกลัวต่อผู้ทรงสูงส่ง (อัลลอฮฺ) การปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมา ความพึงพอใจต่อสิ่งที่มีน้อยนิด และการเตรียมความพร้อมเพื่อวันแห่งการกลับไป”

ชาวบนี อุมัยยะฮฺบางคนได้เขียนจดหมายขอให้อบู ฮาซิมช่วยเหลือ ครั้นเมื่อเขาได้ช่วยจัดการความปรารถนาต่างๆ ให้พวกเขาแล้วจึงเขียนจดหมายตอบกลับมาว่า : ความจริงฉันเคยนำความปรารถนาต่างๆ ของฉันเสนอต่ออัลลอฮฺ ดังนั้น สิ่งใดที่พระองค์ประทานให้ฉันก็รับมันไว้ ส่วนสิ่งใดที่พระองค์ไม่ให้ฉันก็พึงพอใจเท่าที่มีอยู่แค่นั้น[3]

มีคำถามถึงนักปราชญ์บางท่านทำนองว่า : อะไรคือความร่ำรวย? เขาตอบว่า : คือการที่ท่านหวังแต่น้อยและพอใจต่อสิ่งที่ให้ความพอเพียงแก่ท่าน

นักกวีกล่าวว่า :

ยึดดุนยาให้มั่น จงพอใจ มันไม่ให้สิ่งใดท่านเว้นสุขกาย
ดูสิผู้ครองดุนยามีมากหลาย แต่ชีพวายไยกลับเพียงผ้าผืนเดียว

อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า :

ชีวิตนี้จะพอใจหากยินดี แม้ท่านมีเพียงน้อยนิดพอใจหวัง

อัล-เฒาะซาลียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า : มุฮัมมัด อิบนุ วาสิอฺ ได้เอาน้ำใส่ขนมปังแห้งแล้วกิน และกล่าวว่า: ใครที่เพียงพอต่อสิ่งนี้เขาย่อมไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใด

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺองค์อภิบาลแห่งสากลโลก ขออัลลอฮฺประทานพรและความสันติสุขแด่ท่านนบีมุฮัมมัดและเครือญาติของท่านตลอดจนเหล่าเศาะหาบะฮฺทั้งมวล

---

[1] มุสนัด อิหม่ามอะหมัด (5/438), และหิลยะตุลเอาลิยาอ์ ของอบี นุอัยมฺ (1/196 - 197)

[2] อิหฺยาอ์ อุลูมิดดีน (3/239)

[3] อิหฺยาอ์ อุลูมิดดีน (3/239)